

ห้องสมุดงานวิจัย สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ

245812

การวิเคราะห์สถานการณ์การดูแลผู้ป่วยโรคจิตภาพที่พยายามฆ่าตัวตาย
โรงพยาบาลส่วนปฐุ จังหวัดเชียงใหม่

ภาฯ โอมคุณวุฒิ

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
กันยายน 2553

b 00250619

การวิเคราะห์สถานการณ์การคูดากลั่นป่วยโรคจิตเภทที่พยายามฆ่าตัวตาย โรงพยาบาลส่วนบุรุษ จังหวัดเชียงใหม่

ปภาดา ໂມໝຄຸນວູ້ມີ

การค้นคว้าแบบอิสระนี้เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กันยายน 2553

การวิเคราะห์สถานการณ์การดูแลผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยาบาลม้าตัวตาย
โรงพยาบาลส่วนปฐง จังหวัดเชียงใหม่

ภาคฯ โภษคุณวุฒิ

การค้นคว้าแบบอิสระนี้ได้รับการพิจารณาอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

อาจารย์ ดร. หรรษา

รองศาสตราจารย์ ดร. ภัทรกรณ์ ทุ่งปันคำ

นางกรภรณ์

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ประธานกรรมการ

เศรษฐบุปผา

สมมวงศ์

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

สมมวงศ์

สมมวงศ์

10 กันยายน 2553

© ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าแบบอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดีเยี่ยมจากรองศาสตราจารย์ ดร.ภัทราชรณ์ ทุ่งปันคำ อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระที่กรุณาให้คำปรึกษาให้คำแนะนำ ให้ข้อคิดเห็นและช่วยตรวจสอบแก้ไขปัญหา ข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่ในทุกขั้นตอนของการค้นคว้าแบบอิสระและให้กำลังใจแก่ผู้ศึกษาตลอดมา ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ แนวคิดและถ่ายทอดประสบการณ์ต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ในระหว่างการศึกษา ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและความเอาใจใส่ของท่านเป็นอย่างยิ่ง ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระทุกท่านที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการค้นคว้าแบบอิสระให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ขอขอบพระคุณ อธิบดีกรมสุขภาพจิต ที่ให้โอกาสและสนับสนุนทุนในการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ขอขอบพระคุณ นายแพทย์สุวัฒน์ มหาตันรันดร์กุล ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่วนปฐุที่ให้การสนับสนุนการศึกษา และอนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูล ขอขอบพระคุณ หัวหน้ากลุ่มการพยาบาล หัวหน้าศิษย์และทีมนักศึกษาทุกๆ ท่าน ที่ได้ให้กำลังใจ ให้การสนับสนุน และอำนวยความสะดวกด้วยดีมาตลอด รวมทั้งผู้ที่เป็นโรคจิตเภท ผู้ดูแลผู้ที่เป็นโรคจิตเภท และทีมนักศึกษาทุกท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ทำให้การค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณ 医師 ที่ให้คำปรึกษา ศ.ดร.พกาพันธุ์ วุฒิลักษณ์ และคุณพรพิพิพ ธรรมวงศ์ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้กรุณาตรวจสอบ และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา สามี และลูกทั้งสอง ที่ให้การสนับสนุน ให้ความห่วงใย ความเข้าใจ และเป็นกำลังใจอันสำคัญยิ่ง ของความสำเร็จในการศึกษาและการดำเนินการค้นคว้าแบบอิสระในครั้งนี้ขอขอบคุณ พี่ๆ เพื่อนๆ และน้องๆ นักศึกษาปริญญาโทสาขาวิชาการพยาบาล สุขภาพจิตและจิตเวชทุกคนที่ให้การช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจให้ผู้ศึกษาด้วยดีเสมอมา

ข้อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

การวิเคราะห์สถานการณ์การคุ้มครองผู้ป่วยโรคจิตเภท
ที่พยาบาลผู้ตัวตาก โรงพยาบาลสวนปรุง
จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน

นางปภาดา โอมคุณวุฒิ

ปริญญา

พยาบาลค่าสตีมหานบันฑิต (การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทรภรณ์ ทุ่งปันคำ

บทคัดย่อ

245812

ผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยาบาลผู้ตัวตากเป็นปัญหาที่สำคัญทางสุขภาพจิตที่จะต้องให้ความสนใจและดำเนินการช่วยเหลือ การศึกษารั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์สถานการณ์การคุ้มครองผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยาบาลผู้ตัวตาก โรงพยาบาลสวนปรุง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเฉพาะเจาะจง 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยาบาลผู้ตัวตาก จำนวน 7 ราย 2) สมาชิกครอบครัวผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยาบาลผู้ตัวตาก จำนวน 7 ราย และ 3) บุคลากรทางสุขภาพ จำนวน 7 ราย รวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือนพฤษภาคม 2553 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบประเมินอาการทางจิต และ 3) แนวการสัมภาษณ์รายบุคคล วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1) ผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยาบาลผู้ตัวตากมีการคุ้มครองไม่ถูกต้อง ไม่มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับโรคจิตเภทและแบบแผนของการรักษาโดยเฉพาะเรื่องการใช้ยา ไม่สามารถสังเกตอาการของตนเองก่อนมีอาการกำเริบซึ่งไม่มีความรู้เกี่ยวกับวิธีจัดการกับอาการของโรคจิตเภทของตนเองและมองว่าตนเองไม่มีความสามารถและไม่มีคุณค่า

2) สมาชิกครอบครัวผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยาบาลผู้ตัวตากขาดความรู้เรื่องโรคจิตเภท แผนการรักษา การคุ้มครอง และการสังเกตอาการเปลี่ยนแปลง สมพันธภาพและพฤติกรรมการสื่อสาร

ในครอบครัวไม่เหมาะสม ให้การช่วยเหลือผู้ป่วยไม่ถูกต้อง มีทัศนคติไม่ดีต่อผู้ป่วยโรคจิตเภทและไม่สามารถดูแลผู้ป่วยอย่างต่อเนื่องเพื่อการรักษาให้ลากานาน

3) บุคลากรทางสุขภาพ มีความรู้และทักษะในการดูแล แต่ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของแนวปฏิบัติการดูแลผู้ป่วยที่มีพฤติกรรมการผ่าตัวตายได้อย่างครบถ้วน และไม่ติดตามผู้ป่วยอย่างต่อเนื่องหลังจากจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล

4) แนวทางเพื่อใช้ในการพัฒนาการดูแลผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยาบาลผ่าตัวตายได้แก่ การสร้างความตระหนักรถึงความสำคัญของการให้การดูแลเมื่อผู้ป่วยจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล โดยให้ความรู้แก่ผู้ป่วยเกี่ยวกับการดูแลตนเองและให้ความรู้แก่สมาชิกครอบครัวเกี่ยวกับการดูแลผู้ป่วย ส่วนบุคลากรทางสุขภาพควรพัฒนาระบบการส่งต่อ ติดตามและประสานงานในเครือข่าย หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษารังนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาการดูแลผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยาบาลผ่าตัวตายต่อไป

Independent Study Title Situational Analysis of Caring for Patients with Schizophrenia who Attempted Suicide at Suanprung Psychiatric Hospital, Chiang Mai Province

Author Mrs. Paphada Khosakhunnawut

Degree Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric Nursing)

Independent Study Advisor Associate Professor Dr. Patraporn Tungpunkom

ABSTRACT

245812

Attempted suicide in schizophrenic patients is an important mental problem which needs attention and intervention. The purpose of this study was to analyze the situation of caring for schizophrenic patients who attempted suicide at Suanprung Psychiatric hospital, Chiang Mai. Purposive sampling method was used to recruit three groups of sample: 1) seven schizophrenic patients who attempted suicide, 2) seven family members of those patients, and 3) seven healthcare personnel. Data collection was undertaken during January to May, 2010. Research instruments included 1) The Demographic Data Form, 2) Psychiatric Assessment Form, and 3) Individual Interviewing Guidelines. Data were analyzed by descriptive statistics and content analysis.

The results of the study revealed as follows.

1) The schizophrenic patients who attempted suicide had incorrect self care and lacked knowledge and understanding about schizophrenia and treatment regimen, particularly medication treatment. They also could not observe their symptoms prior to relapse and did not have knowledge on management of their schizophrenic symptoms. They had senses of incapability and worthlessness.

2) The family members of schizophrenic patients who attempted suicide lacked knowledge about schizophrenia and treatment regimen, patient care and how to observe the changing symptoms of the patients. The relationship and communication behaviors in the family were not appropriate. They helped the patients incorrectly and had poor attitude toward schizophrenic patients. They could not give continuing care to the patients because of long term treatment.

3) The healthcare personnel had knowledge and skills in patient care but could not completely practice following the practice guidelines for caring of patients with suicide behavior and lacked continuing follow up after discharging the patients from the hospital.

4) Guidelines for improving the care of schizophrenic patients who attempted suicide included raising awareness of the importance of patient care after discharging patients from the hospital by providing knowledge to patients regarding self care and providing knowledge to the family members on patient care. Healthcare personnel should develop a system for referral, follow up and coordination among the networks or related organizations.

The results of this study provide preliminary information for improving the care of schizophrenic patients who attempted suicide.

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	๑
บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๒
สารบัญ	๓
สารบัญตาราง	๔
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	5
คำถ้ามการศึกษา	5
ขอบเขตการศึกษา	6
นิยามศัพท์	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
โรคจิตเภท	9
แนวคิดเกี่ยวกับผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยาบาลม่าตัวตาย	18
การดูแลผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยาบาลม่าตัวตาย	24
แนวคิดเกี่ยวกับการวิเคราะห์สถานการณ์	29
สถานการณ์การดูแลผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยาบาลม่าตัวตาย	34
โรงพยาบาลส่วนปฐุ จังหวัดเชียงใหม่	39
กรอบแนวคิดในการศึกษา	39
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	41
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	43
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	44
การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง	45

ม

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การรวบรวมข้อมูล	45
การวิเคราะห์ข้อมูล	47
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผล	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
การอภิปรายผล	67
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการศึกษา	74
ข้อเสนอแนะในการนำเสนอผลการศึกษาไปใช้	76
ข้อเสนอแนะในการศึกษารังสรรค์ไป	77
เอกสารอ้างอิง	78
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก เอกสารรับรองโครงการวิจัย	88
ภาคผนวก ข เอกสารพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง	89
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	99
ภาคผนวก ง รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ	108
ประวัติผู้เขียน	109

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและความถี่ของข้อมูลกลุ่มผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยาบาลม่าตัวตาย จำแนกตาม เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ ศาสนา	49
2 จำนวนและความถี่ของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยาบาลม่าตัวตาย จำแนกตาม อาชีพ รายได้ต่อเดือน ความเพียงพอ กับครอบครัว บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย	50
3 จำนวนและความถี่ของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยาบาลม่าตัวตาย จำแนกตาม จำนวนสมาชิกในครอบครัว สมาชิกในครอบครัวที่ให้การดูแล ระยะเวลาที่เจ็บป่วย จำนวนครั้งที่มารับบริการในโรงพยาบาล	51
4 จำนวนและความถี่ของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยาบาลม่าตัวตาย จำแนกตามจำนวนครั้งที่พยาบาลม่าตัวตาย วิธีการที่ใช้ม่าตัวตาย ครั้งที่ 1 วิธีการที่ใช้ม่าตัวตาย ครั้งที่ 2 และวิธีการที่ใช้ม่าตัวตายครั้งที่ 3	52
5 จำนวนและความถี่ของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยาบาลม่าตัวตาย จำแนกตามสาเหตุของการพยาบาลม่าตัวตาย	53
6 จำนวนและความถี่ของข้อมูลส่วนบุคคลของสมาชิกครอบครัวผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยาบาลม่าตัวตาย จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส ศาสนา ระดับการศึกษา	54
7 จำนวนและความถี่ของข้อมูลส่วนบุคคลของสมาชิกครอบครัวผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยาบาลม่าตัวตาย จำแนกตาม อาชีพ รายได้ต่อเดือน ลักษณะเศรษฐกิจ	55
8 จำนวนและความถี่ของข้อมูลส่วนบุคคลของสมาชิกครอบครัวผู้ป่วยโรคจิตเภทที่พยาบาลม่าตัวตาย จำแนกตาม ความสัมพันธ์กับผู้ป่วย ระยะเวลาในการดูแลผู้ป่วย	56
9 จำนวนและความถี่ของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างบุคลากรทางสุขภาพ จำแนกตาม เพศ อายุ การศึกษา ตำแหน่ง	57
10 จำนวนและความถี่ของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างบุคลากรทางสุขภาพ จำแนกตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน ประสบการณ์ในการดูแลผู้ป่วยจิตเวช	58